Výše jmenovaná se zabývala trestností výchovných pohlavků a zatím jí unikaly podstatnější zločiny páchané na dětech. A tak už není ve funkci - o to pikantnější je, že její nástupce je navíc muzikant. O morbidně infantilním Kašpárku v rohlíku se zde již psalo, bohužel ne dosti důrazně (autor nerozpoznal společenskou nebezpečnost činu a dal jen podmínku), zlá sudička teta Radůza byla již také zmíněna (použít slovo "karburátor" v pohádce pro děti v době vstřikování, a navíc od vypravěčky, je matení dětské mysli a diletantismus, nevím, zdali bych po tomhle autorce uvěřil cokoliv, i kdyby napsala "vařečka" nebo "plotna"), no a máme tu další dvě placky, útočící skrze dětskou duši na peněženky rodičů. Pro krvežíznivé dlužno poznamenat, že to tentokrát není tak strašné a nebezpečné. CD

Petra Nedvěda

Bubáci

se již trochu shazuje v podtitulu lacinou slovní hříčkou "

písně dětské až dědské

" a skrývá prosté popěvky s jednoduchými tématy i jednoduchými zpracováními hudebními i textovými. Hudebně je to veskrze syntetické, navíc na technické úrovni syntezátorů cca sedmdesátých let, silných melodických nápadů, které by si děti notovaly, je poskrovnu, zpíváno s nepříliš velkým rozsahem a s občasným obracením přízvuků či nevycházením dob (v písních pro děti ovšem nebezpečné - nevědí, že je to špatně a mohou se to naučit: typické v písni

Slon

, navíc ještě termín "pan dalajláma" je zralý na nějakou tibetskou krevní mstu). Odstrašujícím příkladem je píseň

Vánoce

: pomalá vánoční melodie, cinkání rolniček, spoluzpívající dětské hlásky a neuvěřitelné fráze vkládané do dětských pusinek typu: "

dneska je nám nebe blíž

". Zlatá Viktorka a Kuba, co si chtějí jen říkat táto! Hned následující

Pes

je naopak asi nejsilnější skladbou desky, má švih, hudební nápad a vtip i textový, včetně bučení, když se zpívá o tetě, jenže takových se prostě hned tak dalších 10 neurodí. (To se podařilo 3x za život jen P. Skoumalovi a E. Fryntovi, ale stejně i jejich všechny další desky po "Sandálech" byly vždy slabší a slabší, což se znovu nedávno potvrdilo, ejhle, třetí deska pro děti! - ale stále byly 100x silnější než toto). A protože je tedy výsledek spíše podprůměrný, na www.ifolk.cz/desky
jsem dal ***.

Ani

Ponožky pana Semtamťuka

neodolaly pocitu, že by jejich písně mohly být přitažlivé pro děti. Inu, jsou, to je pravda, asi nejvíc ze všech jmenovaných, jenže - především ty normální, běžné. Tyhle speciální jsou o stupeň níže. Ke cti Ponožek ale budiž hned poznamenáno, že se nejméně stylizovaly, že zůstaly samy sebou, že prostě jen vybraly ze svého repertoáru to, co není "s hvězdičkou", tedy dětem nepřístupné. Jinak hrají a zpívají tak, jak je známe, svižně, vtipně, trošku naivisticky. Asi právě originalita slovních spojení bude to, co by děti mohlo zaujmout. Ponožky prostě měly na čem stavět, nevaří z vody, jen možná budou trošku zklamány, až po nich děti budou chtít (i po tomto CD) ty jejich "standardní" písničky. Přesto se našlo pár slušných kousků: kromě titulní skladby

Máme doma papouška
i
Marťani
, a třeba i
Horory
nebo
To to pěkně začíná
. Vůbec ne pro děti, ale pro dospělé, kteří zůstali dětmi jsou
Párkař
,
Proud
nebo
Pampa
, které mají tu správnou atmosféru, pro které Ponožky mám rád. Paradoxně jsou na CD nejsilnější a přitom, řekl bych, nejméně pro děti. Naopak, bez servítku pitomá je
Mr. Smraďulíny
. I tak Ponožky získávají na
www.ifolk.cz/desky
******

Ale stále si myslím (a stále to taky v praxi slýchám), že děti poslouchají něco úplně jiného. A snaha vychovávat je (či spíše odčinit pocit provinění, že je dostatečně nevychováváme) speciálními písněmi pro děti se míjí účinkem. Naše, resp. abych byl přesný, vaše výchovné úsilí by se asi (asi určitě) mělo napřít jiným, praktičtějším a civilnějším směrem. Myslet si, že když uslyší "
Když sluníčko stůně
", že nepřepnou třeba na Gypsyho nebo Fiftycenta (nebo nakonec na ten Pražský výběr, že pane ministře?) i s jejich ideály je scestné a v důsledku i nebezpečné. A o nich se nic od nás nedozví. My posloucháme přeci písničky pro děti. Jak to, že ony ne? Poslouchali jsme je, když jsme byli v jejich věku? Já poslouchal ten Výběr.